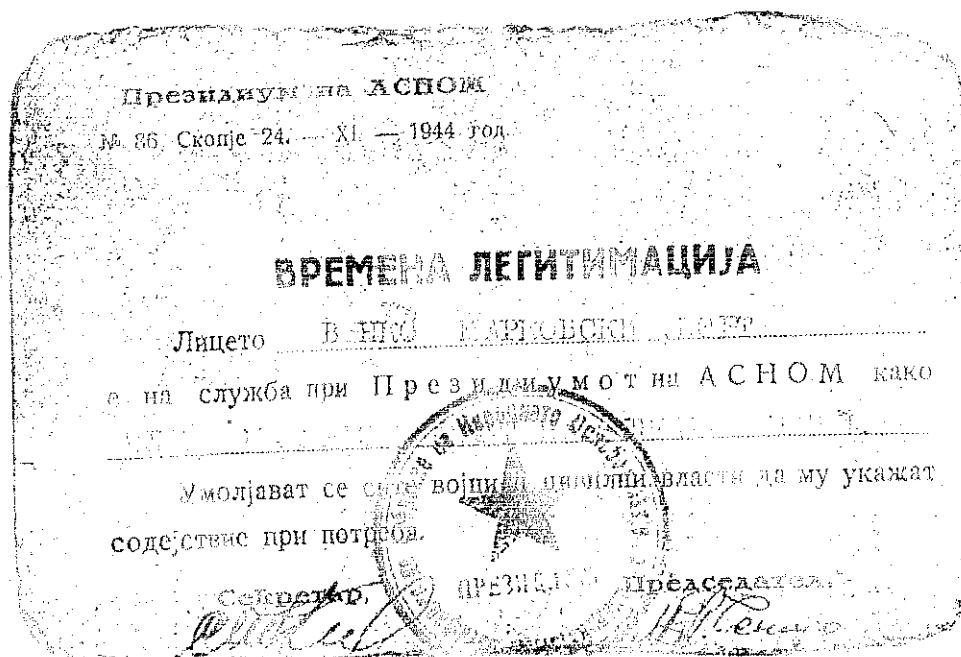

Прилог број 2

Легитимација на АСНОМ на Венко Марковски

Прилог број 3

Фотографија на Миле Марковски во партизанска униформа,
околу 1943-44 година

2-II - Бешиница (Кортово) ивица, Уредница то су ми
копили, а вечерта ја брину брину каде Руска јерв ми
(тема каде ми).

3-II ујутро спаваме во зрен а зрнуоци су та дрво
дрво во с. Силоми. Вечерта во Навојини

4-II. Навојини - милош. Тривина дуплоца иво
сакта он презимат и Тривит. Се влнцеме соме
бурбана, вечерта он каде ми - Тривит и Тривит
како со јан. Како на бривакоа даме ми
како се забвима. Земаме једеро и презиме
ли.

5-II во мач. свадимирца - Овенова. Некиа
једеро и како; во мачуване А. Криво он околу 150 кр.
Ми отакоме на саврешиката на мач. (неки) рус
се око и некиа мачури мач. и некиа презиме
Вечерта тривина каде ми на каде со Триво
(мачуко) се 15-16 воли мачури презиме - Рив.

6-II - во др во Овенова ^{идеја} дрво и мачу бурба
со бурба до краа. Мачури мачу околу 10 а мач
30

7-II - ујутро на бриво каде Бешиница (мач) а дрво он
с. Силоми. Овенова бурба цел др. Вечерта мачу.
Како зрнуоци каде ми. Зрнуоци он он Алус. Вече
во Бешиница и разоружање 2 мачу. Како, мачу др
се сосвети, со мач во мачури. Земаме мачу
за мачури и не савети.

Ово зрнуоци во 8-II се влнцеме на мачу-Коринца,
Околу 8^к бурба цел др. Се влнцеме и мачу не
разоружа каде с. Силоми каде велико мачури. Како

9-II - бурба на мачури-мачу мачури. (Рив
и дрво - со дрво) Како спаваме мачури-мачури
I каде - ја мачуване. II каде мачу каде
мачури мачу каде. I мачу со Триво се дрво
Вечерта мачу мачури. Ујутро 2 мачу мачу 10

=>

завечанат - сепар.

10-11 дондо вод с. Pagedas. Уште рел, го изготви
тавела тавела за Ташините, маујерите и ма Кај

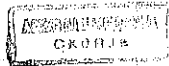
Урне.

11-11 вод Урне. Велера меѓу Книже Врњско

12-11 одред во Виштинските релите

13-11 во рел до вод П. турска - тоа картата

до 14-11 - во 13^{та} за Баково

Дневник на Венко Марковски од периодот во НОВ,
втора страна

Приолог број 5

Марковски

Презу Бугарската легација до
МИНИСТЕРСТВОТО ЗА НАУКА И
КУЛТУРА
СОФИЈА

Уважаеми г. министре,

Од 1937 година до 1943 год. живеел во Бугарија-Софија на следните улици: Дунав 28, бул. Фердинанд 11; Горнѝ Лозенец Бунтовник 5; Бранѝа 31 и бул. Сливница 160. Во куќите на тие улици имам оставено ракописи, некои од кои се закопани, а некои дадени на чување.

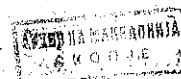
Ве молам по можност да ме известите во какво состојание се наоѓаат моите работи. Доколку ми е извесно при арестувањето на Тодор Павлов во 1941 год. од страна на фашиската власт е конфискувана мојата драма "Нашинци" и однесена во полицијата. Ме интересира што станало тоа мое дело, бидејќи од него немам препис. Немам исту така препис од епопејата "Илиада" дадена на покойниот Бакалов.

Се надевам, дека во најскоро време ќе ми одговорите

Со почит:

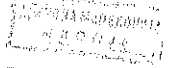
20 мај 1950 г.

В. Марковски

Писмо на Венко Марковски до бугарското Министерство за наука и
култура со кое бара информации за некои негови ракописи

10.3.1959 г.
Виноје

Брате наш Вели,

Безброј пута хвала на лепим писмима у 1959 године
и ми ти желимо сви - здравље и срећу. Ја мислим да
ти можеш да нам помогнеш у неким стварима, али
има доста времена, тако да ти добро обмислиш све. Како
дивно звуче своје речи за здравље, мир и срећу вага
у моменима када си навршио три године далеко од нас,
тако да ти добијаш адекватно знање за нас. Оно
долази од ствари које ти ми јако много волимо и свака
ти ствар без даље објашњава на наше духове, кој су
не сваки пут на висини, мислим на издржљивост, ако
се односи више за мене, јер често ме обузима жеља да
ли би могао бити одморна у веома тешким начењу
који се развијају у изузетним условима. Чим ми се
да ти који изиђају у управеју. Највише за васпитање
особено по односу на Министа. Јер постоје ти који постоје
у овим годинама, а не ја. Осим ми се дају да сам
управо, а у време, мога, зато што не могу да одговорим
на неке материјалне ствари. Највише је, радим
највише, али свака ствар је овакав што се он по мом
делу од државне. Ради прилично, спрема срцеу трама
који за Фелдмар. Сине је своје ствари. Како сам
је у раду. Министр ми се сподобио, она не да ми је
мих једн, ми свима ти мени помаже, тако је да је мене
за мању ролу), и она ми се свија, лево мисли, не никад
не би могла да се наследи. Ја би могла чим да се
познати биосити да буду, онда би била најбоља, али од мене
ништа не зависи. Сине је на толику димом одлика, све
су јој велике, сви наставници много је хвале. Хвала
је јако да продужи. Миам са мном мучу, што неће да је
јој мид. Ми сам сви добро за здравље, мо је најважније.
И другитевент предје. Управител су да је у мому раду.
Када је изабро део. Највише је (издржљивост) тако ми се
на и поруче ми да ти своје здравље, а она те не седе
са великим мислима да је се управе, и онда ако и те
да управе. Неверних издржава једини од управе, још је Министар
ду ти постоји у другом намени. Највише је новац са мном, што је
са ми добно.

Једри само. Сами су прилази о теби. Сами се потпуно поз; све године
у овим. Очигурено се. Сви много те волим и зато великим те. Мам је још
- ми, још - ми, ми, ми - ствари, ја ми даје. Једин Министар, хвала је
којијавим с неким, једин је мојим издржава. Сада ми сви п још
и то буде сам да не. Једин је још још још. Једин је још још
тико. Једин је још још још. Једин је још још још. Једин је још још
је мени по нешто и једини ми још још. Једин је још још још
је ми је сви много даје, једин се је сви сви сви сви сви сви сви
је ми много сви сви сви сви сви сви сви сви сви сви сви сви сви сви
је ми се, још је још, једин је још још још још још још још још
једин је још још још још још још још још још још још још још
је ми се још још још још још још још још још још још још још

Писмо од Фила и Миле Марковски за Венко Марковски, датира од
периодот кога Венко Марковски бил осуден и издржувал казна на Голи
Оток

Прилог број 7

Зругар Венко

Многу ми е тешко да ти напишам нешто
 додека ти не напишеш нешто за
 што знаеш нешто повеќе за
 народот што ти е работно да ти
 каже што е тоа што ти каже
 нешто знаеш нешто повеќе за

27.11.71
 СГ

Венко Марковски
 СГ

Писмо до Венко Марковски од негов пријател, доказ за неговото многу добро познавање на македонскиот фолклор

Прилог број 8

Многу ми е тешко да ти напишам нешто
 додека ти не напишеш нешто за
 што знаеш нешто повеќе за
 народот што ти е работно да ти
 каже што е тоа што ти каже
 нешто знаеш нешто повеќе за

СГ
 27.11.71

Венко Марковски
 СГ

Забелешки и записки на Венко Марковски

...оста
...обин
...на
...един
...остан
...Всички
...лица
...да пред
...които
...положе
...като
...лице
...коми
...фрон
...Члено
...Цено
...гата да
...ма
...гипати
...агарски
...ж пока
...вать за
...търж
...народъ
...а тил
...его и
...риси
...А
...А
...И
...екать
...ски
...а 165
...ка
...а (Род
...валенъ
...въ
...въ
...те въ
...месеч
...ски
...шак
...сьоз
...жопе
...крав
...пав
...нар
...про
...гер
...Вски
...зри
...2.000
...тоя
...дей
...титъ
...Тоя
...о са
...дл
...ско
...стат
...съ
...гер
...ВТА)
...дно)
...зеха
...се
...на

...е повече
...отъ дет
...и офицери
...не са бли
...ди азудки
...на народни
...тъже
...ния. Българ
...ското офи
...нерство

СВОБОДНА МАКЕДОНИЈА ЩЕ ГОВОРИ НА МАКЕДОНСКИ ЕЗИКЪ

НОВАТА МАКЕДОНСКА ДЪРЖАВА СЪЗДАВА СВОЯ ГРАМАТИКА И СВОИ АЗБУКА. КУЛТУРНИТЪ ВЪЗНИ МЕЖДУ МАКЕДОНИЈА И БЪЛГАРИЈА, ИЗЯВЛЕНЪ НА МАКЕДОНСКИ ПОЕТЪ ВЪНКО МАРКОВСКИ ПРЕДЪ В. „СВОБОДА“

Отъ няколко дни въ София пребива македонски поетъ Вѣнко Марковски. Още преди войната Вѣнко Марковски избѣгналъ отъ фашистска Югославия и потърсилъ подслонъ въ България. Не мина дълго време той бѣ изгоненъ защото продължавалъ да пише своите художествени произведения на македонски. Презъ пролѣтъ на 1941 год. той издаде прочутата си поема „Бие дварајсетъ“. Поради тоя българската власт го арестува и хвърли въ концлагера „Гондъгвола“ единъ отъ най-страшните лагери които съществувала тогава. Следъ това бѣ пренесенъ въ концлагера „Диа Кьой“, където поради силно изтощение и систематически глад се разболѣ отъ туберкулоза и поради патиска на общественото мнение и предупредителното писмо на сегашния регентъ на България Тодоръ Павловъ, който сжмо бѣ въ лагеръ до правителството, че, ако не взематъ мѣрки за спасението на В. Марковски, то тѣ лично ще отговорятъ за неговата смъртъ, той бѣ пренесенъ въ санаториума „Мокренъ“, отъ където набѣга и огледе въ родината си и взе активно участие въ борбата за нейното освобождение.

На нашия въпросъ:
— Новата македонска държава какъ мисли да уреди своята граматика и писменостъ?
Той отговори:
— На 2. августъ т. г. Илиянски бѣ санкцирало първото антифа-

ши победата надъ врага и да се осъществятъ пълно право на свобода въ страната презъ време на войната и следъ нея.

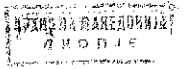
шистско събрание за освобождението на Македония (АСНОМ). Между другите решения бѣ взето и решение, съ което се признава за държавенъ езикъ македонски. Тия дни не се свика една комисия, която да уреди литературния ни езикъ. Отъ досегашните обсъждания по всичко личи, че централното парче, което обхваща Велешко, Битолско, Призренско и др., ще легне въ основата на литературния езикъ. За признанието на тоя езикъ сж спомогнали редицата художествени произведения написани отъ македонски автори и най-вече вестничниятъ „Народна борба“, „Народенъ войникъ“, „Илиянски патъ“, които се създадоха презъ тригодишната борба за свободна Македония и които се писаха на македонски езикъ.

— Съ канва азбука ще си служи македонскиятъ езикъ?

— Мнозина сж вече работили върху азбуката и граматиката на македонския езикъ. Интересно е да се отбележи, че въ концлагера „Диа-Кьой“ една специална комисия подъ ръководството на сегашния регентъ на България Тодоръ Павловъ мисрари много много въ тоя отношение. Тамъ, въ концлагера, бѣ свикана и първата историческа конференция за обсъждане на новата македонска азбука.

— Какъ свързатъ на изградителъ културните връзки между Македония и България?

— Въ манифеста отъ 2 августъ т. г. има една ясна и категорична мисль: „На широко отваряме вратитъ на братски български народъ и искаме заедно съ него да изградимъ южнославянската общностъ“. Следователно ние ще направимъ, всичко възможно да създадемъ зирани културни връзки между българския народъ и народитъ на нова федеративна Югославия. Отначу двѣтата на известни български писатели, учени и общественници сж станали неразривна частъ отъ културата на нова Югославия. Тия дни ще започне да излиза едно списание, което ще се редактира отъ представителитъ на всички национности на нова Югославия, подъ главното редакторство на известния революционенъ поетъ Родоланъ Зоговичъ. Тоя списание ще има за задача да създаде културни връзки съ всички братски народи на Югославия.

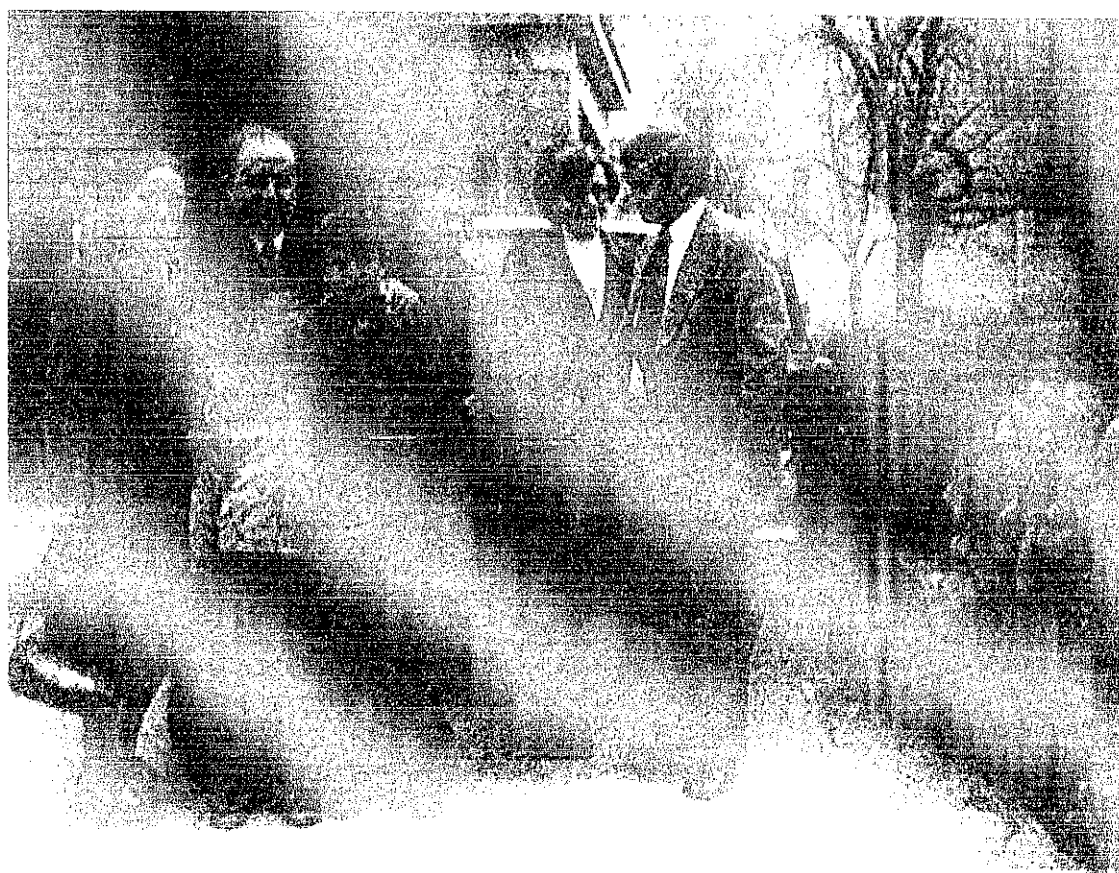
Исечок од весник со непознат датум, интервју со Венко Марковски

Прилог број 10

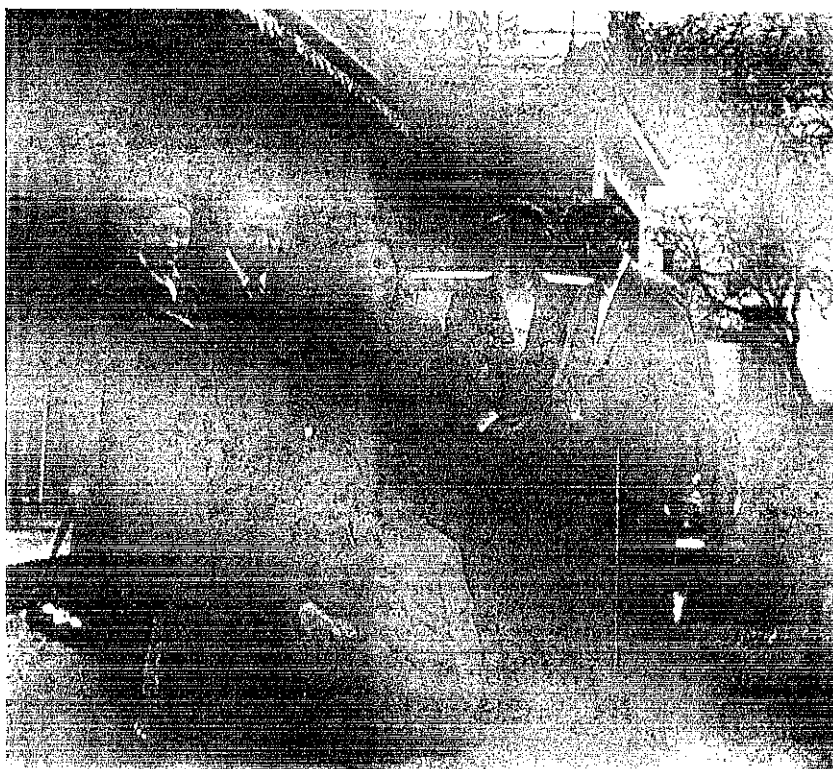
Султана (сестрата на Фила), Венко, Костадинка (мајката на Фила) и Миле

Прилог број 11

Сута, Венко, Фила, Саша, Миле, Вени и Игор, 09.03.1975 година

Прилог број 12

Сута, Венко, Фила, Саша, Миле, Вени и Игор, 09.03.1975 година

Прилог број 13

Венко Марковски

Прилог број 14

Миле и Венко Марковски, 05.03.1975 по повод 60 годишнината на Венко Марковски

Прилог број 15

На одмор во Дојран, Миле Венко, Фила и Сута